

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžnč/9/2011
Identifikačné číslo spisu:	5111227164
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5111227164.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: M.X., nar. XX.XX.XXXX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody R., proti odporcovi: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Účastníkom súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Navrhovateľ podal žalobu proti nečinnosti podľa ust. § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) proti odporcovi Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, doručenej Okresnému súdu v Žiline dňa 16.8.2011. V petite žaloby sa domáhal, aby súd rozhodol tak, že podľa § 250t ods. 1, 4 O.s.p. sa odporcovi ukladá v konaní o sťažnosti č. 20191/2010/51 a v konaní o sťažnosti proti vybaveniu predchádzajúcej sťažnosti (č. 20191/2010/51) pod príslušnou spisovou značkou, povinnosť konať, resp. postupovať podľa § 3 ods. 2 a § 396 ods. 4 veta prvá Tr. poriadku v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti.

V dôvodoch návrhu opísal skutkový stav, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina č. 34T 58/08 z 13.2.2009 sa cíti byť poškodený a ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch absolútnou nečinnosťou v napadnutých konaniach o sťažnostiach, v ktorých vyšli najavo zásadné skutočnosti, ibaže odporcom protiprávne ignorované v jeho neprospech. Namietanú nečinnosť odporcu videl v podstate v porušení zákonnej povinnosti podľa § 396 ods. 4 prvej vety Tr. poriadku v súvislosti s novozistenými listinnými a skutkovými okolnosťami k trestnému činu poškodzovania cudzej veci (roz. OS Žilina 34T 58/08) a porušením povinnosti podľa § 3 ods. 2 Tr. poriadku, vo veci podozrenia z trestnej činnosti znalca (Ing. Pušku) podľa § 347 Tr. zákona pre nepravdivý odborný posudok o neopraviteľnosti a neupotrebitelnosti poškodeného ležadla i.č. V6/C4 v rozpore s § 16 ods. 1, 2, písm. b/, d/ zákona č. 382/2004 Z. z. ako aj pre podozrenie z tr. činnosti príslušníkov ZVJS v ÚVV a ÚVTOS Žilina podľa § 344, § 345, § 346, § 373, § 375, § 326 a § 327 pre vymyslené zamlčovanie dôležitých skutočností, ohováranie, klamanie v tr. konaní v súvislosti so skutočne spôsobenou škodou na ležadle i.č. V6/C4 v tr. veci navrhovateľa (OS ZA 34T 58/08).

Dôvodil, že podal sťažnosť na znalca a na prešetrenie vybavenia sťažnosti na znalca a odporca bez zákonnej či faktickej prekážky v príkrom rozpore so zásadou oficiality nekoná spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom, s poukazom na to, že takýto postup možno tiež považovať za nezákonný zásah do práva na inú právnu ochranu a prístup k súdnej ochrane podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 2, čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 EDLP. Tvrdil, že táto nečinnosť trvá od podania prvej sťažnosti do súčasnosti.

Okresný súd Žilina uznesením č. k. 8C/194/2011-16 postúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu vecne príslušnému vo veci konať a rozhodnúť. Po právoplatnosti uznesenia bola vec odstúpená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorému bola doručená dňa 22.12.2011.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že sťažnosť vo veci preskúmania postupu znalca a zákonnosti znaleckého posudku vedená odporcom pod sp. zn. 20191/2010/51 bola riadne vybavená, ako aj že odpovedal navrhovateľovi aj na jeho opakované podanie zo dňa 27.10.2010. Konštatoval, že je nepochybné, že navrhovateľ nesprávne požadoval na odporcovi vybavenie jeho podania podľa zák. č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach, nakoľko uvedený právny predpis v ust. § 4 ods. 1 písm. c) vylučuje jeho použitie v prípade sťažnosti na znalca a na uvedené je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Ďalej uviedol, že súčasne sťažnosť navrhovateľa v rozsahu, v ktorom smerovala proti znalcovi a jeho znaleckému posudku, bola riadne prešetrená a navrhovateľ bol o výsledku prešetrenia písomne upovedomený.

Z vyjadrenia navrhovateľa k podanému vyjadreniu odporcu je zrejmé, že ten sa nestotožnil so závermi odporcu a nesúhlasil s jeho argumentáciou. Žiadal v celom rozsahu vyhovieť navrhovanému petitu uvedeného v jeho návrhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 O.s.p. prejednal návrh navrhovateľa a spisový materiál odporcu vedený o konaní Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo veci sťažnosti navrhovateľa na postup znalca v jeho trestnej činnosti sp. zn. Okresného súdu Žilina č. 34T 58/08 podľa ustanovenia § 250t O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250t ods. 4 a dospel k záveru, že návrh nie je prípustný.

Podľa ust. § 244 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Sudy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

Podľa § 250t ods. 1 až 8 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Prokurátor môže podať návrh podľa odseku 1, ak orgán verejnej správy je v konaní nečinný aj po

upozornení prokurátorom.

Orgán verejnej správy, proti ktorému návrh smeruje, je povinný bezodkladne po doručení návrhu predložiť súdu vyjadrenie k návrhu a príslušný spis. K rozhodnutiu o návrhu si súd môže vyžiadať stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

Súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v preskúmvanej veci neboli splnené podmienky v zmysle citovaných právnych noriem Občianskeho súdneho poriadku odôvodňujúce vyhovneniu návrhu smerujúceho proti nečinnosti v konaniach odporcu, keď navrhovateľ ako nečinnosť označil porušenie zákonnej povinnosti podľa § 396 ods. 4 prvej vety Tr. poriadku v súvislosti s novozistenými listinnými a skutkovými okolnosťami k trestnému činu poškodzovania cudzej veci (roz. OS Žilina 34T 58/08) a porušením povinnosti podľa § 3 ods. 2 Tr. poriadku, vo veci podozrenia z trestnej činnosti znalca (Ing. Pušku) podľa § 347 Tr. zákona pre nepravdivý odborný posudok o neopraviteľnosti a neupotrebitelnosti poškodeného ležadla i.č. V6/C4 v rozpore s § 16 ods. 1, 2, písm. b/, d/ zákona č. 382/2004 Z. z. ako aj pre podozrenie z tr. činnosti príslušníkov ZVJS v ÚVV a ÚVTOS Žilina podľa § 344, § 345, § 346, § 373, § 375, § 326 a § 327 pre vymyslené zamlčovanie dôležitých skutočností, ohováranie, klamanie v tr. konaní v súvislosti so skutočne spôsobenou škodou na ležadle i.č. V6/C4 v tr. veci navrhovateľa (OS ZA 34T 58/08).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa so spisovým materiálom odporcu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný.

Z citovaného ustanovenia § 250t ods. 1 a nasl. O.s.p. vyplýva úmysel zákonodarcu zabezpečiť ochranu práv fyzických alebo právnických osôb, ak orgán verejnej správy v oblasti verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný tak, že sa fyzická alebo právnická osoba môže domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy konať a rozhodnúť. Predpokladom priznania uvedenej ochrany fyzickej alebo právnickej osoby súdom v zmysle uvedenej právnej normy je preukázanie, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom v oblasti verejnej správy, tým, že je v konaní nečinný a jeho nečinnosťou by mohli byť práva alebo právom chránené záujmy fyzickej alebo právnickej osoby, domáhajúcej sa takejto ochrany návrhom, porušené alebo inak dotknuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že konanie a rozhodovanie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o sťažnostiach navrhovateľa, v ktorých namieta porušenie zákonnej povinnosti podľa § 396 ods. 4 prvej vety Tr. poriadku v súvislosti s novozistenými listinnými a skutkovými okolnosťami k trestnému činu poškodzovania cudzej veci, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 34T 58/08 a porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 2 Tr. poriadku vo veci podozrenia z trestnej činnosti znalca (Ing. Pušku) podľa § 347 Tr. zákona pre nepravdivý odborný posudok o neopraviteľnosti a neupotrebitelnosti poškodeného ležadla i.č. V6/C4 v rozpore s § 16 ods. 1, 2, písm. b/, d/ zákona č. 382/2004 Z. z. ako aj pre podozrenie z tr. činnosti príslušníkov ZVJS v ÚVV a ÚVTOS Žilina podľa § 344, § 345, § 346, § 373, § 375, § 326 a § 327 pre vymyslené zamlčovanie dôležitých skutočností, ohováranie, klamanie v tr. konaní v súvislosti so skutočne spôsobenou škodou na ležadle i.č. V6/C4 v tr. veci navrhovateľa (OS ZA 34T 58/08), patrí do právnej úpravy verejného práva a nie je možné takéto konanie a rozhodovanie považovať za rozhodovanie správneho orgánu v oblasti verejnej správy, keďže ide výlučne o právomoc, ktorá vyplýva

z ustanovení Trestného poriadku a týka sa teda vecí trestnoprávneho charakteru, z ktorých dôvodov posudzovanie postupu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o vybavení predmetných sťažností navrhovateľa a teda aj v prípade jeho nečinnosti, nemôže byť predmetom súdneho prieskumu podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy v oblasti verejnej správy.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval návrh navrhovateľa v danej veci za neprípustný a preto jeho návrh podľa § 250t ods. 4 O.s.p. zamietol.

Najvyšší súd súčasne dáva do pozornosti, že z obsahu administratívneho spisu napokon vyplýva, že podnetom doručeným odporcovi dňa 24.5.2010 k preskúmaniu postupu znalca a zákonnosti znaleckého postupu sa odporca skutočne zaoberal a listom zo dňa 12.10.2010 navrhovateľovi oznámil spôsob jeho vybavenia. Navrhovateľ podal dňa 28.10.2010 opätovnú sťažnosť proti postupu znalca vo veci odborného stanoviska a zároveň podal sťažnosť proti postupu odporcu v konaní č. 20191/2010/51 pre protiprávny postup a nečinnosť pri prešetrovaní prvotného podania. Odporca listom zo dňa 18.11.2010 oznámil navrhovateľovi spôsob prešetrovania a vybavenia jeho sťažnosti zo dňa 28.10.2010.

Vzhľadom na uvedené má Najvyšší súd Slovenskej republiky za to, že v danom prípade sa nedá skonštatovať, že by zo strany odporcu došlo k porušeniu jeho povinnosti konať, alebo žeby bol v konaní nečinný, avšak primárnym predpokladom konania podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je nečinnosť orgánu verejnej správy tým, že nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom v konaní v oblasti verejnej správy, ktorá zákonná podmienka v danom prípade nebola splnená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250t ods. 7 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporcovi nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.